

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelen minden hó
1-én, 10-én és 20-án

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.

Elégedetlenség!

Irta: Argus.

Köztudomásu, hogy mennél kulturáltabb valamely nemzet, annál nagyobbak az igényei. Ennek pedig szükségyszerű következménye az, hogy nagyobb igényei kielégítésére fokozottabb mennyiségű anyagi javakat is követel. Ha már most az ez iránti követelése valami okból nem teljesülhet: kész az elégedetlenség.

Az elégedetlenség különben az emberiség legjellemzőbb tulajdonsága. Tápot talál minden pillanatban és mindenféle alapon. Okkal vagy ok nélkül, de mindenki elégedetlen. És ha van rá jogcíme és van kitől követelnie, legkevésbé sem veszi figyelembe: vajjon a forrás a melyből követeléseit kielégítését várja, nincs-e már teljesen, vagy legalább is nagymértékben kimerítve.

Ezenfelül nemcsak az étellel, helyesebben kifejezve: a megélhetéssel kapcsolatos igényeit akarja illetve szeretné kielégíttetni, hanem olyan összegű anyagi javakban való részesíttetést követel, a mely módot adjon neki magasabb igényeinek megfelelő szórakozásra is.

Hiszen annak idején a római nép is, mikor éhezett, nemcsak kenyérért kiabált az utcán, hanem czirkuszt is követelt hozzá a czézárjától, jelölve annak, hogy ha jóllakott, szórakozás közben akart emészteni.

Hasonló a helyzet ma is.

A megélhetés nehézségei, a háborús viszonyok által súlyosbitva, mindenféle alakban jelentkeznek és hiába igyekszik az államhatalom az újból és újból jelentkező igényeket, a lehetőséghez képest kielégíteni, az elégedetlenség mégis folyton fokozódik és mint a ragályos betegség terjed tovább és tovább, egyik kasztról a másikra.

Éhezésről, ruhátlanságról panaszkodik mindenütt mindenki, holott, ha a napi jelenségeket megfigyeljük, sőt selyemmel és bársonnyal találkozunk mindenütt s azt látjuk, hogy a színházak, korcsmák és mulatók zsufolva vannak jól öltözött, jóllakott, de szórakozásra éhes publikummal.

Hiábavalóknak mutatkoznak az államhatalomnak e téren elrendelt korlátozó intézkedései, az okatlan költe-

kezésnek nem lehet elejét venni; a nép nem akarja észrevenni a megváltozott viszonyokat; nem akarja csökkenteni az igényeit, élni és élvezni akar épen úgy, mint azt a boldogabb időkben megszokta.

Ha pedig a felemelt s újból és újból javított jövedelme sem fedezi a fokozott igények kielégítését, gyülekezéseken terjesztett követelésekben, memorandumokban kifejezett kérelmekben és a sajtó napi közleményeiben kiált újabb és újabb jövedelem-javításért.

Mi csendőrök, a socializmus fejlődése óta, figyelemmel kísérjük e törekvés fokozódását a nélkül, hogy csábító hatása lett volna reánk.

Láttuk a «munkát és kenyeret» követelő munkásságnak utcai demonstrálását gyakran; olvastuk az intelligensebb középosztály hasonló jelentőségű kiáltványait a napilapokban, de távol tartottuk magunkat az efféle törekvésektől mindig, mert egyidejűleg láttuk azt is, hogy a kenyeret csak elveszi a nép, de a munkáért való kiáltozása már csak a hatástfokozó bombasztikus jelenség; úgyszintén tapasztaltuk azt is, hogy a középosztály hasonló törekvései sem csupán a tisztességes megélhetés céljainak elérhetésére, hanem inkább a vagyonos osztály költséges kedvteléseinek utánzására való igyekezetben merülnek ki.

Most azonban, mikor a hosszú háború a nemzet minden anyagi energiájának kimerítésével fenyeget, a mikor minden jóérzésű és helyes gondolkodású embertől azt lehetne várni, hogy igényeit a lehetőségig leszállítva, költségeket emésztő kedvteléseit csökkentse; a mikor minden kincset és vagyont a nemzeti áldozat oltárára kellene helyezni; a mikor úgy anyagi mint erőbeli energiáinkkal takarékoskodni kellene: egyszerre a követelődzők csoportjához szegődnek a csendőrség egyes tagjai is és bár senkitől meg nem bízva, senkitől nem biztatva, mégis a testület, illetve általában a csendőrlegénység nevében éhezésről, éhezés miatti kimerültségről, ruhátlanságról panaszkodván az ennek helyet adó egyes lapok hasábjain, a fizetésjavításokat kérelmezők csoportjához csatlakoznak.

Ez a — szerencsére csak szórványos — jelenség méltó megütközést kelt mindenekben. Hiszen eddig úgy ismerték

Hegedűt, harmonikát, tárogatót, és a többi hangszereket általánosan elismert legjobb gyártm. szállít.

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA

STOWASSER I.

os. és kir. udvari és hadsereg szállító, a Rákóczi-Tárogató feltalálója. Budapest, II., Lánchíd-utca 5. — Gyára: Öntőház-utca 3. — Régi hangszerek javítása, vétele és becszerelése. — Árjegyzék minden hangszerről külön küldetik.

a csendőrt, a vasembert, a ki tud tűrni és szenvedni: a ki tudja értékelni katonai állása jelentőségét s a kit a fegyelem követelményei vissza tudnak tartani a névtelenség álarca mögé rejtőzve támadó ilyen kirohanásoktól.

Eltételezve attól, hogy a csendőr anyagi ellátása, az e felett örökös államhatalom és saját felsőbbbsége előtt, ilyen meg nem engedett hírlapi panaszkodások nélkül is ismeretes és az is tudva van, hogy a háború által megnehezített életviszonyok a csendőr anyagi helyzetét is súlyosan érintették, már csak azért is elítélendő ez «a csendőrlegénység nevében» történt kéretlen feltolakodás, mert több mint bizonyos, hogy olyan bajtársainktól erednek, a kik még a boldogabb időkben is az örökös pénzzavar áldozatai voltak.

A csendőrlegénység anyagi helyzetének ilyen valószínűsül beállított és fegyelmi szempontból ugyancsak a csendőrlegénységre nézve megbélyegző módon való ismeretése ellen annál is inkább tiltakoznunk kell, mert ha valaki figyelemmel kísért a Csendőrségi Lapok vonatkozó híreit a hadikölcsön-jegyzések idejében, emlékezhetik rá, hogy csendőri és altiszti bajtársaink, a házával szemben való kötelességtudástól áthatva mindannyiszor szép összegekkel járultak hozzá a háború folytatása által megkövetelt költségekhez. Már pedig egy ilyen testületnek a tagjai, ha a házáért ilyen áldozatra készek és képesek, nem állhatnak a nagy nyilvánosság elé olyan kijelentésekkel s olyan valószínűsül beállított hangzatos panaszokkal, a milyeneket az ismeretlenség homályába rejtőző bajtársaink egyes lapok hasábjain elsiránkoztak.

A csendőrlegénység javadalmazását nem lehet olyan aránytalan beosztásúnak tekinteni, hogy míg az egyik bőségben, jólétben él, addig a másik éhezni legyen kénytelen. S ha már az egyik nemcsak jól él, hanem áldozni is tud, hogy nyilhat panaszra a szája a másikonak?

Annál feltűnőbb ez most, mert a legfiatalabb csendőr is szolgálati pótdíjat élvez és a rendes zsoldilletékén felül más, rendes mellékilletékei vannak, jogosan nem is lehet tehát oly csekély jövedelemről beszélni, a mely a nyilvánosság elé történt tolakodást még gondolatban is megindokolná.

De jogosulatlanra teszi ezt a hírlapi panaszkodást az a körülmény is, hogy a háborús viszonyok által megnehezített életviszonyok elviselhetésére már eddig is számottevő jövedelem-javítások történtek a csendőrlegénység javára.

A háború kezdete óta élvezett készütségi pótdíj, az étkezési pénz-pótlék ujonnan való felemelése, a családi pótlékok kétizben is történt felemelése, a ruha- és élelmiszerek beszerzési előlegek stb., ha egyszer-egyszer nem

nagy összegekkel segítették is elő a csendőrlegénység megélhetését, de állandó jövedelem-gyarapodást jelentenek mégis az érdekelt legénységnél.

Ezekon felül megkönnyíti a csendőrlegénység nagyrészenek a megélhetését az is, hogy elhelyezése és szolgálati alkalmazása módot nyújt neki a természetbeni termelés és a polgári termelőktől való közvetlen beszerzés lehetőségére is, minélfogva határozottan állíthatjuk, hogy csak a takarékoskodni nem tudó, a jövedelme helyes beosztásával nem törődő s könnyelműen költséges csendőr lehet az, — olyan, a ki a boldogabb időkben is örökös pénzzavarban szenvedett, — a ki a már többször is észlelt hírlapi panaszkodásra vete-medett.

És ha mégis volna valami alapja ennek az eléggé el nem ítéhető nyilvános panaszkodásnak, az csak onnan származhatik, a mit különben az általános tapasztalat is megerősít, hogy egyes örsök tulzába vitt takarékoskosságból a legminimálisabb összegekre redukálják a napi kiadásait s valósággal éheznek, csak hogy gyűjthessék a pénzt, ezért megy az egyes örsök legénységének a közvagyonból való részesedése 5—600, 1000 koronára is fejenként, holott jobban tennék, ha szakszerű gazdálkodás és céltudatos befektetések mellett fejlesztenék a gazdálkodás vagyonának a gyarapodását, a legénységet pedig kielégítőbb élelmezéssel látnák el és a szolgálatba menő legénységnek erre az időre való ellátására is nagyobb gondot fordítanának.

Ez a megjegyzésünk különben nemcsak ezekre a tulzottan takarékoskodó örsökre vonatkozik, hanem azokra is, a melyeknek a természetbeni termelés, baromfi és hasznos háziállatok tenyésztése is módjában állván, ezeket gyűjtötték össze a háború alatt mindig emelkedő árakon értékesíthető terményekből és állatokból s ennek dacára — mint azt a gyakori panaszok igazolják — úgyszólván éhségkurákat rendeznek, csak hogy a vagyont tovább szaporíthassák.

A vagyongyűjtés és a kapzsiság ördöge kerithette hatalmába az örs gazdálkodások felügyeletére illetőleg vezetésére hivatott altiszteket és csendőröket, ezért történik azután, hogy a bajtársiasság parancsolta ama kötelességről is, hogy a könnyen szerzett vagy termelt javaikból ne idegeneknek, hanem inkább az arra rászorult szomszédos örsöknek juttassák a felesleget, — rendesen megfelelnek; holott, ha ebbeli kötelességüknek megfelelnének, sok panasz, zugolódás és elégedetlenség elkerülhető volna azokból, a melyek az egyes mostohább viszonyok között élő örsök legénysége részéről az élelmiszerek beszerzésének nehézsége miatti gyengébb élelmezésről elhangzik.

Jelen közleményünknek nem az itt felsorolt jelenségek felsorolása volt ugyan a célja, de mert ezek a

Csúz, Rheuma, Köszvény

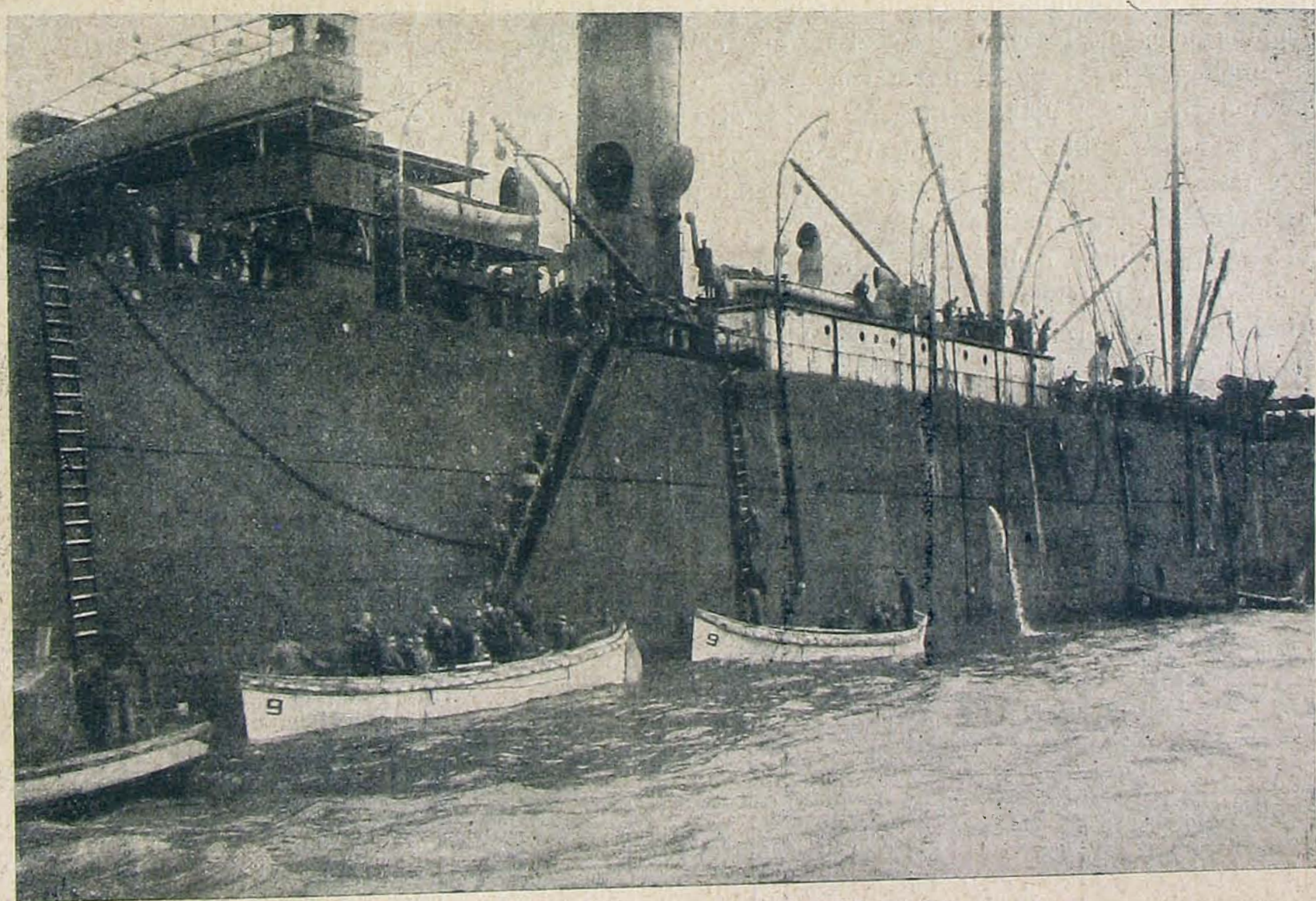
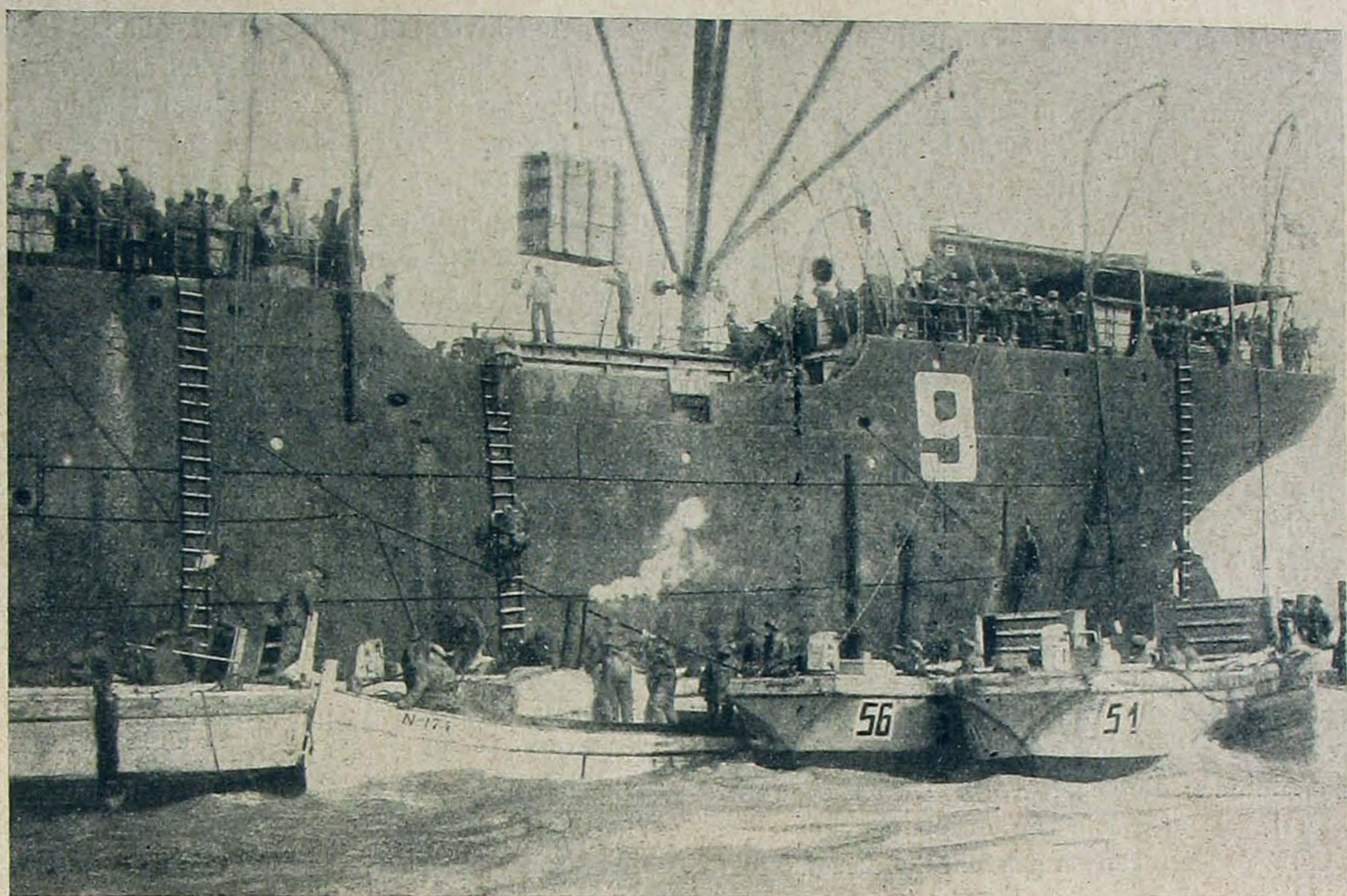
amely sok ezer hálairat és orvosi vélemény szerint biztos hatású háziszser. — Eredeti tégely ára háború idejére 4.— kor.

Egyedüli készítő: Szenthe Lajos Patrona Hungariæ gyógyszerháza, Budapest, Damjanich-utca 2. szám.

esetén próbálja meg a világhírű erősített **CAPCINE (Paprika)** kenőcsöt

Eredeti tégely ára háború idejére 4.— kor.

Egyedüli készítő: Szenthe Lajos Patrona Hungariæ gyógyszerháza, Budapest, Damjanich-utca 2. szám.

Csapatok és podgyász kiszállítása Ösel előtt,

jelenségek közvetlen kapcsolatban vannak a hiányos élelmezés miatti panaszokkal, már csak azért is meg kellett emlékeznünk róluk, mert ha orvosolni akarjuk a bajt, meg kell neveznünk az orvosságot is hozzá, a melylyel, ha talán nem is egészben, de legalább részben gyógyítani lehet.

A panaszok orvoslásának további módja különben is a felsőbbség dolga lévén, még eddig mindig meggyőződhettünk róla, hogy e tekintetben való gondoskodásuk mindannyiszor meghozta a kívánt eredményt.

Most sem szabad tehát kétségbe esnünk, s nem szabad meg nem engedett módon visszaélni a fegyelem követelményeivel, mert a kinek közülünk még eddig valami baja vagy panasza volt, mindig megtalálhatta annak elintézésére a kellő utat és módot a szolgálati ut keretében előjárói előtt is.

A mi pedig a sajtóhoz illetve a napilapokhoz való fordulást illeti, csak tapasztalatlanságnak minősíthetjük, mert tévedés ám abban a hitben ringatózni, hogy egy-egy hirlapi jeremiáda anyagi javulást hozhat a siránkozóknak.

Megjegyezzük még, hogy ha a csendőrlegénység és a vele egyenlő társadalmi állásúnak mondható állami vagy törvényhatósági alkalmazottak javadalmazását összehasonlítjuk, minden esethen a csendőrlegénység javára billen a mérleg és még sohasem fordult elő, hogy ilyen összehasonlítások esetében ennek az ellenkezőjét lehetett volna kimutatni.

Kerüljük tehát ezt a fegyelmetlen, katonához egyáltalán nem illő eljárást s ha panaszunk van, ha valamilyen rövidséget szenvedünk, ott vannak előjáróink mindig, lépünk azok elé férfias nyíltsággal s adjuk elé igazolt és ennél fogva jogos panaszunkat vagy kérésünket, azok bizonyára megtalálják az utat és módot arra nézve, hogy a panasz illetve a kérelem a megfelelő helyen tudomásra hozassék és ha jogossága igazolva van, orvosoltassék, illetve teljesíttessék.

A csendőrlegénység még eddig, mint a fegyelmezett katona mintaképe volt ismeretes s tudatában is voltunk mindannyian, hogy előjáróinknak és a felsőbbségnek legfőbb gondoskodása tárgyát képezte érdekeink előmozdítása és istápolása; felesleges tehát és megszégyenítő ránk nézve, ha olyan jelenségekkel és törekvésekkel azonosítjuk magunkat, a melyek a katonai és csendőri fegyelemmel ellenkeznek és végeredményükben nem hogy a legcsekélyebb eredménnyel is kecsegtethetnének, inkább kellemetlenséget szerezhetnek azoknak a megtévedett bajtársainknak, a kik ezen a meg nem engedett módon akarják a boldogulást elérni.

Képviselőház a csendőrségről.

Irta: ...r...k

A mai vérzivataros időkben, a midőn a fegyverek és az általuk kivivott döntő harcok állanak a közérdeklődés előterében, méltán kelthet feltűnést az a megértő gondoskodás és őszinte elismerésből fakadó érdeklődés, a mely a magyar csendőrség iránt nemcsak a szakkörökben, hanem az ország közvéleményének megnyilatkozására szolgáló parlamentben is kifejezésre jutott.

A magyar csendőrség több évtizedes fennállása alatt mindenkor hivatása magaslatán állott. Fárasztó és felelősségteljes nehéz szolgálatát a király és haza iránti törhetetlen hűségben, önzetlenül és kiváló buzgalommal mindenkor akként végezte, hogy szolgálataival, feltétlen megbízhatóságával az ország osztatlan elismerését és a lakosság körében a testület iránti szeretetet és népszerűséget kiérdemelnie sikerült.

Hogy az évek óta tartó világháború a magyar csendőrséggel szemben milyen követelményeket támasztott és hogy a csendőrség a reá ruházott sokoldalú nehéz feladatoknak miként felelt meg, ismeri testületünk minden egyes tagja; mégis jóleső örömmel és büszke önérettel tölt el bennünket, ha testületünk rátermettségét, szolgálati buzgalmát és kimagasló teljesítményeit azok is elismerik és méltatják, kik előjáróink és feljebbvalóink után elsősorban vannak hivatva arra, hogy feletünk és teljesítményeink felett jogos és igazságos kritikát gyakoroljanak.

A háború alatt ismételtelen volt alkalmunk e helyütt rámutatni az elismerésnek és megelégedésnek ama kifejezéseire, melyek a csendőrség működése felett nemcsak az arra hivatottak általános dicséreteiben, hanem a legfelsőbb helyről adományozott kitüntetések nagy számában is oly méltóan nyilvánultak meg, s a melyeknek buzditó és lelkesítő hatásából meritjük erőnket és kitartásunkat ahhoz, hogy nehéz szolgálatunkat továbbra is kifogástalanul teljesíthessük s ezzel, — mint a jelen komoly időkben a hazának minden hű fia, — mi is annak megvédésén, fenntartásán és szebb jövője kivívásán teljes szívvvel közreműködhesünk.

Ebben a törekvésünkben kell, hogy támogasson, új erőre és buzgalomra serkentsen az elismerésnek és őszinte gondoskodásnak az a megnyilatkozása, a mely testületünkkel és az általa a háború folyamán végzett kimagasló teljesítményekkel a magyar törvényhozás előtt nyilvánosan is foglalkozott. Ezek a nyilatkozatok a nemzet által a magyar csendőrség iránt érzett elismerésnek és közszeretnek, valamint a testület jóléte és megelégedettsége feletti gondoskodás legjobb szándékának adták tanujelét.

HEGEDŐ

remek felszereléssel
10—12—15—20 korona

a legjobb minőségben az egész országban elismert elsőrangú magyar hangszertelepen

Reményi Mihály-nál szerezhető be Budapesten, Király-utca 58. sz.

Minden hangszerről külön árjegysék kéréndő.

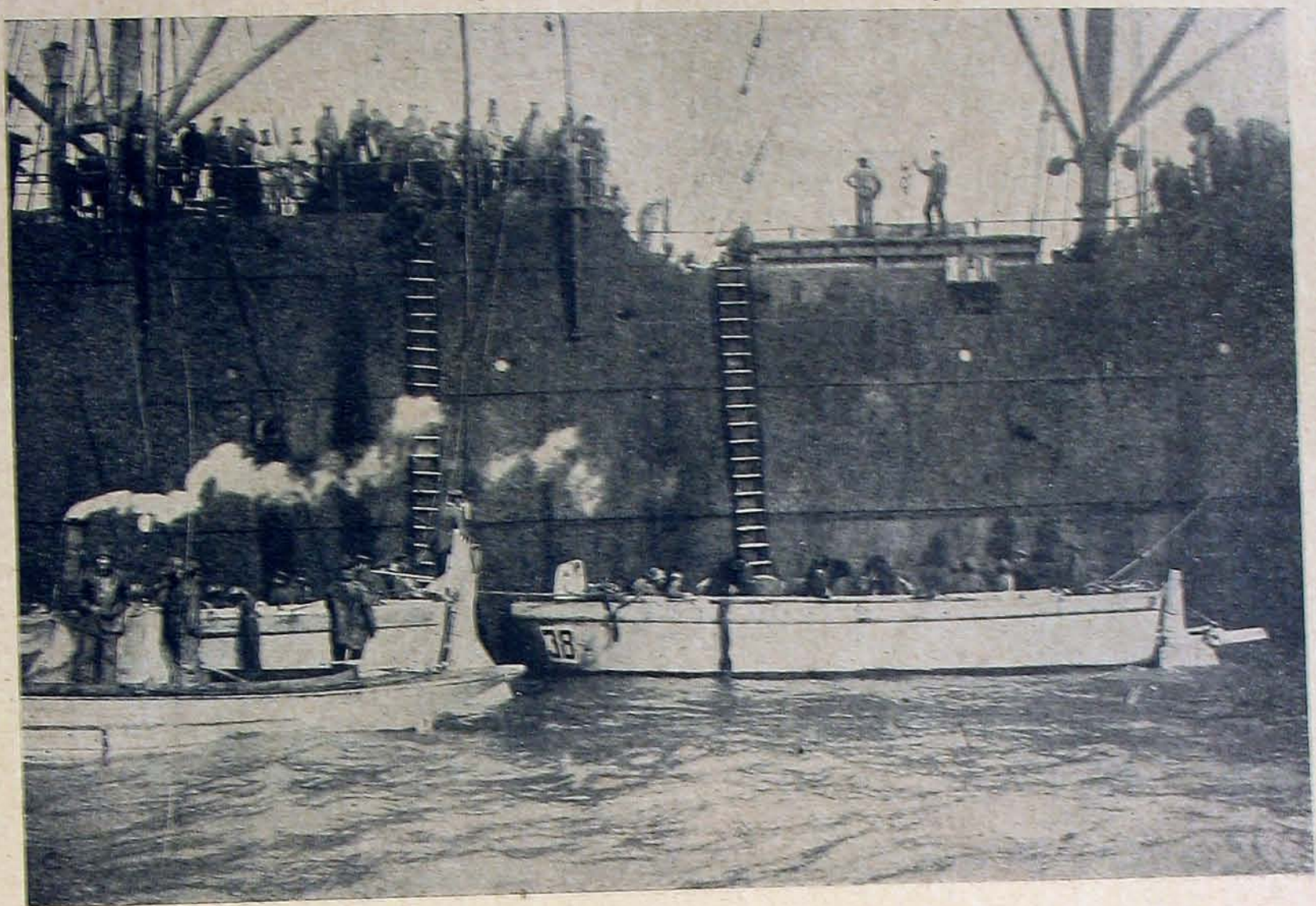
HARMONIKA

10—12—15—20 korona
finomabb 2 soros 30—40—50 kor.

GRAMOPHON

40—50—60—70 korona
legfin. azéni gramofonkészlettel

Lovak és csapatok kihajózása Ösel szigetén.

Testületünket oly közelről érintő eme nyilatkozatok a költségvetési felhatalmazási törvényhozási törvényjavaslatnak a közelmúltban történt képviselőházi tárgyalása során hangzottak el és alkalmasak arra, hogy a csendőrségnek a háború alatt végzett teljesítményeiről az ország közvéleményét hűen tájékoztassák, bennünket pedig az önfeláldozóan teljesített és az ország javát szolgáló eredményes munkánk és fáradozásunk feletti megelégedettség jóleső érzetével töltsenek el. Nem tartjuk tehát érdektelennek, ha e nyilatkozatoknak testületünk tisztikarát és legénységét közelebbről érintő részleteit e helyen is ismertetjük.

Az ez irányban felszólalt képviselők közül először Ráth Endre országgyűlési képviselő emelkedett szólásra, hogy magas szárnyalású lendületes beszédében az állami rendőrséggel kapcsolatosan a magyar királyi csendőrség háborús teljesítményeit méltassa és a közvélemény fóruma előtt testületünk iránti elismerésének hervadhatatlan koszoruját tegye le.

Beszéde folyamán főleg arra terjeszkedett ki, hogy a két rokontestület tagjainak jóléte, anyagi helyzetének javítása, családalapítási lehetőségének elősegítése olyan szükségletek, a melyeket a reájuk rótt feladatok sokoldalúságával és nehézségeivel összhangzásba kell hozni s a melyeknek sürgős megvalósítása az intéző körök mielőbbi jóindulatu gondoskodását kell, hogy képezze. Foglalkozott még a létszámemelés szükségességének és az altiszti állások szaporításának kérdésével is és az egész képviselőház osztatlan érdeklődése mellett, élénk helyeslésektől kísért beszédét azzal fejezte be, hogy e fontos kérdések sürgős és feltétlenül kielégítő megoldása mellett a régi kipróbált és oly nehéz viszonyok között dicséretesen bevált legénységnek a testületben való megmaradása különös nemzeti érdek, «a mely alkalmas arra, hogy a háború befejezte és a békének beköszönte alkalmával felmerülő számos nehéz és komplikált kérdésben az első és biztos támasz legyen, a melyre a közrend számíthat». Érezze — úgymond — ez a két nagy testület azt, hogy úgy az ő vezetőjük, közvetlen előljáróik, mint a legfőbb vezetők és irányítók át vannak hatva attól a kötelességérzettől, a mely őket egyébként jellemzi s a mely állandóan a testület fejlesztésén, tagjai jólétének emelésén és biztosításán fáradozik.

Ráth Endre képviselő testületünk iránt érzett meleg szeretetére valló beszédének hatása alatt Tisza István gróf, volt miniszterelnök ur is kifejezést adott annak, hogy az elhangzott beszédek azon részével, a melyik elismerését, rokonszenvét és érdeklődését fejezi ki a csendőrséggel és rendőrséggel szemben, teljesen egyetért. «Azt hiszem — úgymond — nincs senki ebben a házban, a ki ne méltányolná ennek a két valóban elit-csapatnak szolgálatait és szívesen hozzá ne járulna min-

denhez, a mi a lehetőség határain belül jogos érdekeik előmozdítását célozza.»

A következő napon Szilágyi Lajos országgyűlési képviselő, a honvédségről mondott beszéde során rátért a magyar királyi csendőrség intézményére is, mely — szerinte — a háborúban csodálatraméltó teljesítményeket végzett, majd élénk helyeslések és gyakori eljenzések által megszakitva, többek között ekként folytatta:

«A csendőrség a mellett, hogy az ország területén a katonai parancsnokságoknak, hatóságoknak és intézeteknek, a polgári közigazgatási hatóságoknak, a polgári és katonai bíróságoknak az ő megsokszorozott munkakörében a lehető legmegbízhatóbb támasza és eszköze volt, a mellett gyönyörűen kivette a részét abból a fegyveres küzdelemből is, melyben minden Magyarországból kiegészített csapat csak sikerrel dicsekedhetik. Csendőrtisztek és csendőrlegénység bámulatraméltó buzgalommal dolgoztak és a lehető legszívesebben harczoltak mindenfelé. A magyar csendőr akár itthon az ország belsejében a most még nehezebb szolgálatát teljesítette, akár a határon a határt őrizte, vagy hirszerző szolgálatot teljesített, akár a frontvonal mögött, mint táboricsendőr működött, akár magában a fronton, mint harczoló katonára harczolt, egyforma volt mindenütt: okos és értelmes fej, rettenthetetlen bátorságu szív, megbízható jellem, tetőtől-talpig egész ember.

«Mikor a csendőrségi felügyelő a csendőrtiszteket a frontszolgálatra való önkéntes jelentkezésre szólította fel, dicsőségére legyen mondva a tisztikarnak, tömegesen jelentkeztek csendőrtisztjeink. És a ki csak a napilapok közleményeit olvasta, tudja, hogy Ziegler Emil csendőrőrnagy, mint zászlóaljparancsnok Dornavatra mellett milyen jelentős sikereket ért el. Mikor pedig 1916 augusztusában a tömösi szoroson betört két román gyaloghadosztály, olvashattuk, hogy a határon a 82-esek egy zászlóalja mellett Sikorszki Zsigmond csendőrszázados parancsnoksága alatt még egy magyar zászlóalj harczolt az ellenség sokszoros tulereje ellen. A Sikorszki-zászlóalj a Brassótól a törösvári szorosig terjedő részen elszórt csendőrosztagokból, pénzügyőrökből, állami erdészekből és székely önkéntesekből alakult, augusztus 28-án feküdt először a rajvonalba és öt héten át harczolt oly csodálatraméltó vitézséggel, a melyhez hasonlót csak az 1848-as szabadságharcz, vagy a bur háború guerillaharczai mutatnak. Sajnos, ez a hős magyar csendőrtiszt az október 2-iki harczokban hősi halált halt és így hálánkat csak emlékezetének róhatjuk le. De ezen két kimagasló példán kívül is egyes csendőrosztagok vitézsége a szurdoki szorosban és másoké Kimpolung környékén az összes erők harczaira elhatározó befolyással volt. A hadrakelt sereg összes parancsnokai, még a velünk szemben gyakran elfogult

ÖW SÁNDOR

Órák és ékszerész, Budapest, VIII. ker., József-körút 81. szám. — Saját házában.

Ő cs. és kir. Fensége József főherceg kam. száll.

Alap. 1892. Telefon 62—68.

A m. kir. államvasutak, a m. kir. posta és távírda, ugyszintén a m. kir. testőrségnek szerződéses óraszállítója. Dús raktár a legdivatosabb briliáns és aranyékszerekben, ezüstalkalmi ajándékokban, ugyszintén mindenféle kitűnően járó pontosan szabályozott zseb-, fali-, álló- és utazó-órákban. Saját nagyszabású műhelyében ékszerátalakítások és órajavítások jutányosan eszközöltnék. A csendőrségnek kivételesen részletfizetési kedvezmény is nyújtatik. Rendkívül jutányos árak! Dús választék! Pontos kiszolgálás! Árjegyzék ingyen és bérmentve. Óráknál írásbeli jótállás.

osztrák parancsnokok is, a legnagyobb elismerés hangján emlékeznek a magyar csendőrök haditetteiről és elismerésüknek látható jeleit is adták. Nem lesz talán érdektelen, hiszen sehol sem dicsekedtek el még a csendőrök vele, hogy június 30-ig a magyar királyi csendőrség részére mennyi kitüntetés adományoztatott. Felsorolom: hat arany vitézségi érem, 145 elsőosztályu ezüst vitézségi érem, 416 másodosztályu ezüst vitézségi érem, 317 bronz vitézségi érem, kilencz arany érdemkereszt a vitézségi érem szalagján, 1282 koronás ezüst érdemkereszt a vitézségi érem szalagján, 277 ezüst érdemkereszt a vitézségi érem szalagján, 167 koronás vas érdemkereszt és 29 vas érdemkereszt. Szükségesnek tartanám, hogy a magyar királyi csendőrség felügyelője a csendőrség hőstetteit összegyűjtené, kinyomatná és örökidőkre szóló példaadásul a csendőrlegénység közt szétosztatná, bizonyos mennyiséget pedig a piacra dobva a rokkant csendőrök javára árusíttatná.»

Szilágyi képviselőnek a honvédséggel és csendőrséggel foglalkozó hatásos szép beszéde után Szurmay Sándor báró honvédelmi miniszter emelkedett szólásra, kinek — mint e tárgyban a legilletékesebb magasállású személyiségnek — beszédéből a csendőrségre vonatkozó részt az alábbiakban ismertetjük:

«A csendőrség magatartása tekintetében teljes mérvben aláírom az utolsó betűig mindazt, a mi róluk itt elhangzott. Sőt közvetlen tapasztalat alapján mondhatom, hogy a csendőrség nemcsak mint ilyen vált be, hanem mindazokon a helyeken, ahol harczolt, kiváló fegyvertényeket vitt véghez. Nálam volt egy hadosztály, meg is nevezhetem, a 70. honvéd gyaloghadosztály, a melynek gerinczét népfölkelő tisztek és csendőrtisztek képezték, a kik a fronton szolgáltak és a kik igen súlyos harczokon mentek keresztül. Épen ezért teljes elismerés illeti a csendőrtiszteket és csendőrlegénységet.»

Az a remény és várakozás, a mely e beszédekből a csendőrség vezető köreivel szemben a testület anyagi helyzetének és boldogulásának mielőbbi megvalósítása iránt kifejezésre jutott, nem volt alaptalan. Köztudomású és mindnyájunk által örömmel és megnyugvással tapasztalt tény, hogy intéző köreinknek a testület érdekei iránti gondoskodása e nehéz időkben egy pillanatra sem szünt meg s minden igyekezetükkel állandóan azon munkálkodtak, hogy, a mennyire azt a rendkívüli viszonyok által előidézett pénzügyi helyzet megengedte, a testület — kiváló szolgálati teljesítményei által méltán kiérdemelt erkölcsi elismerésen kívül — mindenkor a változott életviszonyokhoz mért anyagi támogatásban is részesítsék.

Nem vélünk indiszkrécziót elkövetni, ha már ezuttal rámutatunk arra, hogy intéző köreink állandó gondoskodásából fakadó mindazon reformtervezetek, melyek a legénység anyagi helyzetének javítására, az altiszti- és nősülési kérdések szabályozására és a létszámviszonyok rendezése folytán a szolgálat terheinek megosztására irányulnak és a melyek az említett parlamenti felszó-

lалások tárgyát is képezték, gondos előkészítés után a megvalósulás útján vannak, hogy üdvös újításaikkal a testület fejlesztéséhez, tagjai jólétének emeléséhez a szükséges alapot biztosítsák.

KÉPEINKHEZ.

Ösel sziget megszállása a németek által.

A többi között a tengerek feletti uralom vágya is egyik leleplezett oka a világháborúnak. Anglia, mint legnagyobb tengeri hatalmasság erős versenytársra talált a németekben s miután ez gazdasági kérdésekben is jelentős ütközőpont a két hatalmas nemzet között, csak szította azt az ellenségeskedést, a mit szövetségesének: Franciaországnak a németek által való megtámadása előidézett. Az oroszok és a francziák részéről két tűz közé szorítani megkísérelt német nemzet azonban hatalmasan és diadalmasan állotta a két oldalról való támadás harczait s mire az angol hadsereg tevékeny részt vett volna a világháború véres csatáiban, úgy az orosz, mint a francia fronton és ugyanezen államok területein fontos pozíciókat biztosított magának.

A háború későbbi folyamán hol előnyösen, hol hátrányosan változott ugyan e helyzet a németekre nézve, de végre is mind a két harczvonalon teljesen ellenes területre jutottak, sőt ráadásul az oroszok támadó műveleteit is lokalizálhatták annyira, hogy ezek kénytelenek voltak szövetségeseik s különösen az angolok segítségével folyamodni.

Minthogy pedig ez a segítség leginkább a Keleti tengeren át volt legrövidebb uton nyújtható, a németeknek arra kellett törekedniök, hogy az angol uralmat onnan kiszorítsák és az oroszokkal való Keleti tengeri összeköttetéseket lehetőleg elvágják. Ennek a czélnek egyik előmozdító rugója volt a Riga felé irányuló előretörés, a mi — bár hosszabb időn át, de mint tudjuk, kitünően sikerülván, megteremtette az alapot arra is, hogy a rigai öblöt elfoglalhassák, majd folytatva a terv további részét, — hogy az oroszok tengerparti védelmét is megtörhessék, az orosz tengeri haderő egyik bázisát: az Ösel szigetet és ennek szomszédos szigeteit vették ostrom alá és egy szép napon azzal a kellemes hírrel leptek meg bennünket, hogy ezeket a szigeteket elfoglalták és a körletükbe eső öblökből az orosz hajóhadat a Finn öböl felé kiűzték s ekként akadályt gördítettek az angol-orosz tengeri összeköttetés egyik fontos pontja elé.

A képekkel, a melyeket a jelen számunkban közre adunk, a németeknek eme dicsőséges haditényét illusztráljuk olvasóink előtt, a mikor az Ösel sziget elfoglalásakor csapatokat szállítanak a szigetet védő orosz sereg megtámadására, illetve a sziget megszállására.

HIREK.

Csendőrség és a VI. hadikölcsön. A m. kir. csendőrség, mely úgy békében mint a háború tartama alatt is, minden téren megfelelt a hozzáfűzött várakozásnak, az áldozatkészség terén sem maradt mögötte az egyéb teljesítményeinek, a mennyiben a VI. kibocsátásu hadikölcsönre szóló felhívásra, a cselekmény hazafias voltát átérezve, a háború negyedik esztendejében, közismerten nehéz viszonyok között 2·5 milliónál nagyobb összeget jegyzett a VI. hadikölcsönre. Ez a teljesítmény minden várakozást felül mul és a csendőrség hazafiasságát fogja mindenkor hirdetni.

A készütségi pótdíj felemelése. Az október 29-én megjelent «Kisközlöny» 55-ik számában kibocsátott 23,727/eln. 6—1917. számú honvédelmi miniszteri rendelet szerint, 1917. évi október hó 1-től, a készütségi pótdíj kiszabása a következő:

tényleges állományu továbbszolgáló altisztek (kivéve tiszthelyetteseket) napi	1 Kor.
tiszthelyettes és rangosztályba nem sorolt havidijas	napi 2 «
tiszt (tisztviselő) jelöltek	» 2·5 »
XI. és X.	» 3·5 »
IX.	» 5 »
VIII. és VII.	» 5·5 »
VI.	» 6·5 »
V.	» 8 »
IV.	» 10 »

Az I—III. rangosztálybeli havidijasok készütségi pótdíjának eddigi kiszabata változatlanul marad. A tényleges állományu önként továbbszolgáló altisztek részére (kivéve a tiszthelyetteseket) a hadipótdíj napi két K-ra felemeltetik.

Dunába fult népfölkelő. A bárányosi örsről egy járőr, október 23-án a reggeli órákban, csónakon a bárányosi szigetről a Huja szigetre indult, s közben egy arra haladó uszályhajóval találkozott, melyhez csónakját hozzá akarta kötni, de az uszály hullámai a csónakot felfordították és a járőr mindhárom tagja a Dunába esett. Hodocsek János alörmester és Wlaovics Balázs népfölkelő kimenekültek, Leonhardt János népfölkelő azonban a hullámokban nyomtalanul eltűnt.

KÜLÖNFÉLÉK.

Francziák kegyetlenkedése német hadifoglyokkal. A német gyarmatügyi hivatal külön könyvben számol be arról, hogyan bánt a francia kormány Kamerunban és Togóban az ott internált német polgári foglyokkal. A könyv a legborzasztóbb, a legrettenetesebb a háború alatt megjelent minden írásmű között. A középkor legvérfagyasztóbb kegyetlensége, a legagyafurtabb és legválogatottabb kínzása sem lehetett olyan, mint amelyet egy Venére nevű vadállat, a «grand nation» kultúria

kieszelt, hogy a védtelen német polgári foglyokat ki nozza és gyötörje.

Ennek a Venére nevű haramiának a neve tovább fog élni a kultúra történetében, rémképként fog jelentkezni az emberek boszorkányos éjjelein, riasztani fogja a művelt világot időtlen időig, mert a huszadik században, a humanizmus és a kultúra fejlettségének idejében, tetteivel a legsötétebb középkor rémületeit idézte vissza. Lepattant róla az a vékony máz, ami Franciaországban kultúrát jelent s kitört belőle a vérszomjas duvad, az elvetemült gonosztevő, az állat az emberben, az igazi francia, aki vakon és engesztelhetetlenül tud gyűlölni, a kiben nincs megértés, nincs értelem, a ki a történelmével számtalanszor bebizonyította, hogy sötétbőrű rokonaitól csak abban különbözik, hogy neki a lelke fekete.

Venére, a gyarmat vezetője a foglyokat korbáccsal, ökölcsapásokkal, puskatus ütésekkel szorította a legnehezebb, de a leghaszonatlanabb munkára, csak hogy gyötörje őket. Három-négy szerencsétlen fogoly mögé egyegy néger katonát állíttatott, a kiknek úgy adta át őket, hogy: ime, itt vannak a ti rabszolgáitok. Ha nem engedelmeskednek, üssétek, ha ellenszegülnek, szurjátok le.

A tropikus forróságban hajadonfővel és mezitláb kellett járniok a tűzforróságú köveken s pusztá kézzel szedette ki velük a kövek közül a késélességű fűszálakat. Követ töretett velük s a tört követ a tengerbe szóratta. Enni kaptak valami szemétből készült holmit, de vizet nem adott nekik. Csoportokban küldte őket a legégetőbb napon kilométerekre fekvő kutakhoz.

A lakás egy fa-barakkban volt, a hol rettenetes bűzben, pizsokban, telve férgek és élősdiek között, szellőztetés nélkül gyömöszölte őket össze s nem adott időt arra, hogy kitakarítsák. Ha valaki beteg volt, maláriát kapott, vagy egyéb, itt számtalan ok miatt betegedett meg, bevitték a betegházba, de enni nem adtak neki. Dr. Rudolf Simon főorvos naplójából idéz a könyv: «Egyszer bejött teljesen ittasan Venére a kunyhóba, s a sötétben éles, szöges korbácsával rémesen össze-vissza verte a foglyokat». A leírás elmondja azokat az eseteket, mikor a betegházba a hüvelykszorítás utáni betegséggel jöttek az emberek. Maga a hüvelykszorító-intézmény megszégyenitené a «legelmésebb» spanyol inkvizitort is. Két foglyot a hüvelyk-ujjuknál fogva kötöttek össze egy lánczal, a melynek közepén igen nagy súly lógott le. Ezt a súlyt kellett a szerencsétleneknek czipelniök, míg csak össze nem rogytak. Nem engedte pihenni őket, mert ott volt a korbács, a mely véres hurkákat szabott az áldozatok hátaiból.

Sokáig tartott, míg a francia kormánynak ezekről a borzalmas gaszágairól tudomást szereztek Németországban és csakis a hasonló szigorú bánásmód a megfelelő számú francia fogoly tiszttel szemben térítette észre a haramiákat. Ekkor azután a százhusz szegény meg-

gyötört németet hajóra rakták, de milyen körülmények között, milyen bánásmóddal és elvitték jobb éghajlati viszonyok közé s türhető helyzetet adtak.

Sajnos, kissé későn jelent meg a könyv, de még mindig elég jókor ahhoz, hogy a semleges államok, a hová a kormány megküldötte a könyvet, tudomást szerezzenek arról, hogy hol a kultura és hol az emberiség?

Az elveszett rádium. Egyik liverpooli kórházban egy érfit gyógyítottak két rádiumcsövecskével, a melyekben egyenként 50, illetve 38 mg rádium volt. Egy alkalommal, a mikor a kötést eltávolították, kitűnt, hogy a nagyobbik csövecske, a melynek körülbelül 20,000 márka volt az értéke, eltűnt. A környezetnek és magának a betegnek a leggondosabb átkutatása is eredménytelen volt. Természetesen még arra az eshetőségre is gondoltak, hogy a beteg talán bűnös szándékból a drága csövecskét lenyelte. Egész testét megröntgenezték, de így sem találtak semmiféle gyanúkat. Hasonlóképen a beadott hashajtók sem vezettek célra. A kórházudvar egy félreeső fészerében egy hulladékokkal megrakott taliga állott készen az elszállításra; óvatoságból azonban ezt is visszatartották. Időközben egy fizikust is fölkertek a kutatásra, a ki elektroszkóp segítségével megvizsgálta a beteget, ágyát és egész környezetét, azonban kutatása eredménytelen maradt. Végül az előbb említett taligát is megvizsgálták elektroszkóppal és csakugyan észleltek itt valamelyes hatást. Tehát joggal föl lehetett tenni, hogy a 20,000 márka értékű rádium abban rejtőzik. Minthogy azonban időközben már beesteledett, a további kutatást el kellett halasztani; a kocsit a fészerbe tolták, ott zár alá helyezték és katonai őrszemet állítottak mellé. Másnap a fizikus egy kiváló szakember segédkezése mellett újból megkezdte elektroszkóp segítségével a nyomozást. A kocsi tartalmát kosarakba lapátolták s a kosarak tartalmát külön-külön megvizsgálták. Már tizenegy kosarat toltak félre eredménytelenül; a midőn végül a tizenkettedik ismét mozgásba hozta a készülék lemezeit. Ennek tartalmát most a legnagyobb gondossággal alkalmas szitára adagolták s lesték a pillanatot, a melyben a kosár fölött elhelyezett elektroszkóp lemezei, hatása megszűntének jeléül ismét összecsukódnak. És a midőn ez valóban be is következett, a legutoljára eltávolított anyag átvizsgálásával a keresett drága csövecske szerencsésen elő is került.

Intelligens oroszán. Erős vadászfölszerelés, fegyverek nélkül, oroszánt elkergetni éppen nem könnyű föladat. Vannak ugyan erre egynémely jótanácsok, receptek, a melyek jórésze azonban nagyon is legendás színezetű és aztán nem mindenkitől kivihető. Így például nincs mindenkinek módjában, hogy midőn teljesen váratlanul a puszták félelmes királyával találkozik, kövesse a régi jó tanácsot és egyedül emberi felsőbbbséges tekintetnek szuggeráló hatalmával töltse el félelemmel és kész-

tesse gyors visszavonulásra. Tüzet gyújtani, a melytől az oroszán állítólag fél, szintén nem lehetséges mindig. Nagyon egyszerű eszközt alkalmazott az oroszán ellen igen jó sikerrel egyik angol képviselő Dél-Afrikában, bár tény, hogy nem előre meggondolva, hanem ösztönszerűen cselekedett. Egyik kerékpáros kirándulásánál ugyanis hirtelen hatalmas oroszán ugrott eléje az erdei tisztáson. A képviselő teljesen megnémult a rémülettől és így nem gondolt arra, hogy kipróbált szónoki tehetségével hasson a puszták királyára. De mégis megmentette őt a megszokás hatalma. Az utolsó pillanatban ugyanis teljesen öntudatlanul a kerékpár csengőjéhez nyult és a mint már akadályoknál szokás, erősen csengetett. A puszták királya pedig, bár ilyenféle hangokhoz az ő csendes birodalmában eddig szokva nem volt, megértette az internacionális figyelmeztést és sietve félrevonult az ördögös masina útjából.

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre és névtelen levelekre nem válaszol, kéziratot vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol, ha a válasz, kényességénél fogva, nyilvánosan meg nem adható. Kérjük ennél fogva olvasóinkat, hogy leveleikkel bélyeget ne küldjenek.

E. F. népf. szkvtő. A vonatkozó rendeletek minden kerületre egyformán érvényesek. Kérdésének lényegére innen nincs módunkban felvilágosítást adni.

Kéjutazás. Minden olyan utazás, mely kizárólag szórakozásból a legkényelmesebb s így a legdrágább utazási eszközök felhasználásával történik.

K. B. I. Nincs igénye.

Remény. Őrsparancsnoki és szárnyirodalmi alkalmazásban való gyakorlati kipróbálás után, ha a 35 éves életkort még tul nem haladta és jó szellemi képesség mellet erkölcsileg is kifogástalan, vizsgára, illetve tanfolyamra jelentkezhetik. A gyakorlati előképzettség elsajátítása céljából szárnyirodába való vezényeltetését szolgálati uton kell kérni.

Volhynia. Olvassa el lapunk folyó évi 30. számában „Érdek 1889.” jellige alatt adott válaszungkat.

V. J. Kérvénye ezideig nem érkezett a honvédelmi miniszteriumba.

L. őrm. 1917. A hadrakelt seregnél levőknek, minthogy a szükséges ruházati cikkekkel természetben láttatnak el, nem illetékes.

G. őrm. Mezőkövesd. Követelését reudes polgári bíróságnál megindítandó per alapján érvényesítheti.

Fiatál csendőr. Egyenlő rendfokozatban a szolgálati idő veendő alapul, ha csak a parancsnok a szolgálati szabályzat alapján másként nem rendelkezik.

Kiváncsi és Megélhetés. A kiterjesztés iránti eljárás folyamatba tétetett. Folyósítás esetén az eddigi élelmezési pótlék előreláthatólag megszűnik.

Egy hadseregbeli tábori csendőrőrmester. Nem illeti meg.

Népfölkelő 76. A segélyre való igényét itt el nem bírálhatjuk. Panaszát írásban a m. kir. belügyminiszter úrhoz előterjesztheti.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározások:

Ő császári és apostoli királyi Felsége legkegyelme-
sebben

adományozni méltóztatott:

*a Ferencz Józsefrend lovag-keresztjét a hadi
diszitménnyel:*

az ellenség előtt teljesített kitünő szolgálataik elisme-
réseül:

Gencsy Arnold, az országos csendőr-iskola állományába
tartozó csendőrőrnagynak, egy csendőrszárny parancs-
nokának.

HONVÉDELMI MINISZTERI RENDELETEK.

Adományoztatott:

a hadrakelt seregnél:

Ő császári és apostoli királyi Felsége által erre fel-
hatalmazott parancsnokság által:

az ellenség előtt tanusított vitéz magatartásuk elis-
meréseül:

a 2. osztályu ezüst vitézségi érem:

Csuti Mihály őrmesternek és
Sebestyén György csendőrnek, a VII. számú csendőr-
kerületben.

Kineveztetett:

1917. évi november hó 1-ével:

csendőr törzsőrmesterré:

Galambosi Péter 1. oszt. őrmester, a VIII. számú
csendőrkerület állományában.

Nyilvánosan megdicsértettek:

a m. kir. V. számú csendőrkerületi parancsnokság
által:

Kovács Elek járásőrmester, Kecskeméti János 2. oszt.
őrmester, Gajdos Vendel, Vizsy Ágoston és Horváth

János 2. oszt. őrmesterek, valamint Mikulás János
népfölkelő, mert egy tűzvész alkalmával a tűzoltás és
vagyonmentés körül gyors, bátor és önfeláldozó eljárá-
sukkal igen hathatósan közreműködtek, miáltal a na-
gyobb tűzkárosodásnak elejét vették.

Előléptetett:

1. oszt. őrmesterré:

1917. évi szeptember hó 11-vel:

Juhász Lajos, 2. oszt. őrmester, továbbá

2. oszt. őrmesterré:

1917. évi október hó 1-ével:

Varga János II. és Sopronyi János alőrmesterek,
a IV.,

alőrmesterré:

1916. évi augusztus hó 1-ével:

Kajtár István csendőr, a VI.,

1917. évi szeptember hó 23-ával:

Nuszbaum József csendőr, a II.,

1917. évi október hó 1-ével:

Zselezen János csendőr, a VI.,
Buzás Albert vezető, a VIII.,

1917. évi október hó 6-ával:

Török Pál vezető, az V. és

1917. évi október hó 16-ával:

Mezei Ágoston csendőr, a VI. számú csendőrkerü-
letben;

1914. évi november hó 13-ával:

Jenei Illés csendőr, a II.,

1917. évi október hó 1-ével:

Ruszneak Vazul csendőr, a II.,

1917. évi október hó 6-ával:

G. Takács János csendőr, a IV.,

1917. évi október hó 10-ével:

Rácz István csendőr, a III.,

1917. évi október hó 16-ával:

Turai Bertalan vezető, Nyegrutz János, Gyökeres
Imre, Jobák Miklós, Bai András, Marosán János csendőrök
Scheff János, Lipták B., Bánszky István, Ugercsák József,

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

Köztisztviselői kölcsönök
törlesztésre.

Előlegek értékpapírokra
Családi házak és telepek
létesítése.

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153—44. szám. —

Alaptőke 2.000.000 korona.

Kölcsönök lakbérletiltás
ellenében.

Külföldi pénznemek vé-
tele és eladása.

Sorsjegyeknek részletre és
készpénzért való eladása.

Elfogadunk betéteket takarékpénztári könyvecskére. 1. Oly
takarékbetétek után, melyeket hat hónapi felmondási idő
lekötése mellett helyeznek el intézetünknel, 6% (hat) betéti
kamatot fizetünk. (A tőkekamatadólevonásával.) 2. Oly takaré-
kbetét után, melynél a betető az 1. pontban jelzett felmondási
időt ki nem kóti, 5 1/2% (öt és fél) betéti kamatot fizetünk.
(A tőkekamatadó levonásával.)

Előleget nyújtunk értékpapírokra, sorsjegyekre, vidéki inté-
zetek részvényeire.
Személyi kölcsönöket folyósítunk kezesség mellett vagy jel-
zálogos biztosíték ellenében, jutányos kamattétel mellett.
Utalványok, intézvények és cheques beszedését elvállaljuk
igen mérsékelt költségek felszámításával.
Veszünk és eladunk értékpapírokat, idegen pénzeket.

Todorán Péter vezetők, Árgyelán György és Kurach László csendőrök, Muresán Gábor, Jónucz János, Udvar Miklós, Szabó János I., Bényei József vezetők, Hardi Gyula. Rezer György, Tuduk György, Szilágyi László, Tóth János V., Pap László, Novánk Traján, Bicskei Menyhért, Macsinik István, Sarb András, Nyiresán János, Majlát János, Szabó Sándor I., Mán Virág Flóra, Papp Vazul és Moldován György csendőrök, Ficze Károly, Gödri Mihály, Józsa István, Majoros József, Sztojka Ferencz, Székely István vezetők, Agyagos Ferencz, Bálint András, Kontrás Péter, Durucz János, Lénárt András, Laki (Bresovszki) Pál, Mitráska László, Pintyi István, Szakovszky Sándor, Szabó Lajos és Tamás Gergely csendőrök, Benke Miklós, Ducsuk Miklós vezetők, Pásztor György, Vasvári János, Sebestyén Sándor, Érsek Károly, Domboróczky Sándor, Pesta István, Balog András, Gulyás Gyula, Triffa János, Gulyás János, Homonnai Miklós, Bérczi István, Vig P. Imre, Jacsó István Sándor, Vas András, Fodor Sándor, Fandli Pál, Békési Gábor, Imre Sándor, Jánka András, Gál Dániel, Szabad Károly, Frankó János, Tóth Vendel, Bertóti Imre, Tomsa János, Kohn Rudolf, Gyurka György, Fazekas Kálmán, Farkas János, Józsa István, Fekete János, Kerülő György, Mihucz Márton, Bruck Bernát, Fodor János és Agocs János csendőrök, Molnár Sándor II., Szelezsán Illés, Fejes Gábor, Hajdu Lajos, Turóczi Mihály, Oreskó József, Bacsá István, Lazák János, Lőrincz István, Juhász Lajos I., Frank József vezetők, Tornyánszky József, Nemeda János, Dócs János, Szabó Ferencz III., Fekete Lajos I., Bajka Dániel, Tapolesányi Ernő, Kapczár János, Erdődi Zsigmond, Torma István, Guba Alajos Imre, Lázár János, Petrezsely János, Juhász Sámuel, Vágó Lajos és Mester József csendőrök, a IV.,

1917. évi október hó 17-ével:

Pengő István, Góczán Vendel és Jurcza János csendőrök, a II. számú csendőrkerületben; végül

vezetővé:

1917. évi október hó 16-ával:

Neumann Manó csendőr, az I. sz. csendőrkerületben.

Lovaglási jutalomdíjban részesített:

a m. kir. III. számú csendőrkerület állományában:

Dénes János alörmeister 5 db, Grinvalszki Károly 1. oszt. örmester, Kovács Boldizsár 2. oszt. örmester és Farkas Mihály alörmeister 4—4 db, Csomor Alajos alörmeister 3 db és Vakulya Károly 2. o. örmester 2 db, továbbá:

a m. kir. IV. számú csendőrkerület állományában:

Czakó Béla alörmeister 4 db;

a m. kir. VI. számú csendőrkerület állományában:

Semofesán József csendőr 3 db;

a m. kir. VIII. számú csendőrkerület állományában:

Péterfi Lajos 2. oszt. örmester 7 db, Pálfi Sándor alörmeister 6 db, Lakatos Péter alörmeister 6 db, Vincze

János alörmeister 5 db, Asztalos Sándor járásörmeister 4 db, Rejkó József járásörmeister és Saliga János alörmeister 3—3 darab 10 koronás aranyból álló lovaglási jutalomdíjban részesítették.

Névváltoztatás.

Szedlák Pongrácz, V. számú csendőrkerületbeli alörmeister, családi nevét, belügyminiszteri engedély alapján «Szöllösi»-re változtatta.

Házasságra léptek:

A m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:

Ferencz István 2. oszt. örmester, Krattenthaler Magdolnával, 1917 szeptember 20-án, Zichyfalván;

a m. kir. VI. számú csendőrkerület állományában:

Németh István XIV. 1. oszt. örmester, Kakas Julianával, 1917 szeptember 15-én, Nagypeterden;

a m. kir. VIII. számú csendőrkerület állományában:

Pelles János 2. oszt. örmester, Szilágyi Rozáliával, 1917 szeptember 13-án Nyüveden;

Vincze János alörmeister, Gajdos Judittal, 1917 május 20-án, Kondoroson;

Szürös László 2. o. örmester, Fazekas Viktóriával, 1917 május 19-én, Kunszentmártonban.

SZÁNTÓ JÓZSEF

19 éve szállit kerékpárt, beszélőgépet, varrógépet, gummikat és felszereléseket az egész ország csendőrségének. Ellismerő leveleim ezerszámba vannak. — Pontos cím:

SZEGED, VÁROSI BÉRPALOTA.

A világ legjobb harmonikái

Orgonahang, 2 váltóval 7 K, finom 9 K. Csodásan erős hang, 3 igaz váltóval 15 K. Egész senekeri hang, 4 igaz váltóval 20 K. Erős acél hangok 18, 20, 25, 40 K. Finom kétsoros harmonikák, harmonsorok, gramatikus hangok is készülnek.

Gramofon

Csodásan erős, tiszta hangú beszélőgép 40 K, nagy «Union» szerkezettel 50 K. — Legjobb hanglemezek az összes dalok, zenék, operák, tréffás előadások stb. 80 K-tól 4 K-ig. Javítási műterem.

Árjegyzéket az összes hangszerekről ingyen küld

MOGYORÓSSY GYULA

királyi szabadalmazott hangszergyár

Budapest, VIII., Rákóczi-út 71. szám.

VÁRNAY L. SZEGED

csendőrségi nyomtatványok és felszerelési cikkek teljes raktára.

Károlycsapat-kereszt nálunk már kapható, ára 2 korona.